

Saksnr. 13/256

24.04.2013

Høringsnotat -

Skatteplikt for kommuner som utfører avfallstjenester i et marked

Innhold

1	Innledning og sammendrag	3
2	Bakgrunn.....	3
2.1	Vedtak fra ESA om finansieringen av norske kommunale avfallsaktører	3
2.2	Organiseringen av norsk avfallssektor	4
3	Gjeldende rett	6
4	Departementets vurderinger og forslag	7
4.1	Skatteplikt for kommuner som utfører avfallstjenester i et marked	7
4.2	Nærmere om fordeling av inntekter og kostnader fra hhv. den lovpålagte avfallshåndteringen og avfallshåndteringen som utføres i et marked.....	7
4.3	Nærmere avgrensning av skatteplikten for kommuner som utfører avfallstjenester i et marked	8
5	Overgang til skatteplikt – fastsetting av skattemessige inngangsverdier	8
6	Ikrafttredelse	9
7	Økonomiske og administrative konsekvenser	9
8	Lovforslag.....	10

1 INNLEDNING OG SAMMENDRAG

Departementet foreslår i dette høringsnotatet å innføre skatteplikt for kommuner på inntekter fra avfallshåndteringstjenester som utføres i et marked. Kommuner er som subjekt fritatt fra skatteplikt etter skatteloven § 2-30 første ledd bokstav c. Fritaket omfatter kommunale etater/avdelinger mv. eller foretak (KF). Dette innebærer at kommuner som utfører avfallshåndteringstjenester i et marked, utøver denne aktiviteten skattefritt, mens private aktører og kommunalt eide avfallsselskaper¹ i utgangspunktet er skattepliktig etter skattelovens alminnelige regler. Formålet med forslaget er å forhindre uheldig konkurransevridning mellom kommuner og andre private og kommunalt eide avfallsselskaper som utfører avfallshåndteringstjenester i et marked. Dette vil bidra til et mer effektivt marked for avfallshåndtering. Forslaget vil videre sikre at norske regler er i overensstemmelse med EØS-avtalens forbud mot offentlig støtte.

Departementet foreslår at skatteplikten skal omfatte inntekter knyttet til kommunens utføring av avfallshåndteringstjenester i et marked, dvs. knyttet til håndtering av husholdningsavfall fra andre kommuner og/eller næringsavfall (dvs. avfall fra private virksomheter og offentlige institusjoner). Kommuner har etter forurensningslovgivningen plikt til å sørge for at husholdningsavfall fra *egne* innbyggere blir håndtert (lovpålagt oppgave). Dersom kommunen håndterer husholdningsavfall fra egne innbyggere (utføring av egen lovpålagt oppgave) omfattes ikke dette av skatteplikten til kommunen.

Departementet foreslår en overgangsregel for fastsetting av skattemessige inngangsverdier ved overgang til skattepliktig regime.

Det vises til forslag til ny bokstav c i skatteloven § 2-5 andre ledd og overgangsregel for fastsetting av skattemessige inngangsverdier. Det forslås at endringen trer i kraft med virkning fra og med inntektsåret 2014.

2 BAKGRUNN

2.1 Vedtak fra ESA om finansieringen av norske kommunale avfallsaktører²

I brev av 20. mai 2011 anførte EFTAs overvåkningsorgan (ESA) at de foreløpig hadde vurdert finansieringen av norske kommunale avfallsaktører til å være offentlig støtte i strid med EØS-avtalens art. 61 (1). ESA vurderte at det norske forurensningsregelverket knyttet til beregning av avfallsgebyrer kunne medføre ulovlig kryss-subsidiering. Videre anførte ESA at skattefritak for kommuner kan innebære ulovlig offentlig støtte når kommunen driver avfallshåndtering som anses som økonomisk aktivitet i EØS-avtalens forstand. Økonomisk aktivitet i dette tilfellet

¹ Med *kommunalt eide avfallsselskaper* menes der avfallsvirksomhet er organisert i egne rettssubjekter, typisk aksjeselskaper eller interkommunale selskaper.

² Med *kommunale avfallsaktører* menes både kommuner (etater/avdelinger og kommunale foretak) som driver avfallshåndtering og kommunalt eide avfallsselskaper.

foreligger etter ESAs oppfatning når kommunen håndterer husholdningsavfall fra andre kommuner og næringsavfall.

I brev av 21. desember 2012 fastholdt norske myndigheter sitt syn om at det norske regelverket, herunder skattefritaket i skatteloven § 2-30 bokstav c, ikke innebærer offentlig støtte i strid med EØS-avtalen. Norske myndigheter presenterte likevel enkelte endringer i norske regler overfor ESA for å sikre at norske kommunale avfallsaktører ikke gis potensiell støtte.

I vedtak av 27. februar 2013 foreslo ESA såkalte formålstjenlige tiltak, som etter ESAs vurdering vil bringe det norske regelverket i tråd med EØS-avtalens regler om offentlig støtte. Frist for implementering av tiltakene er 1. januar 2014. De formålstjenlige tiltakene foreslått av ESA er:

- Kommunale avfallsaktører bør forpliktes til å føre adskilte regnskap for den lovpålagte oppgaven (dvs. håndtering av husholdningsavfall fra innbyggere i egen kommune) og annen avfallsaktivitet (dvs. håndtering av husholdningsavfall fra andre kommuner og næringsavfall). Det bør også sikres at faste kostnader fordeles forholdsmessig mellom lovpålagt aktivitet og økonomisk avfallsaktivitet.
- Det bør sikres tilfredsstillende kontroll med at regelverket for beregning av avfallsgebyr overholdes.
- Det bør sikres at kommunale avfallsselskap ikke selv fastsetter avfallsgebyret, men at fastsettelsen er forankret sentralt i kommunen.
- Alle kommunale avfallsaktører som tilbyr kommersielle tjenester i markedet bør være forpliktet til å betale skatt, uavhengig av hvordan de er organisert.

Norske myndigheter har i brev til ESA av 25. mars 2013 uttalt at de aksepterer ESAs forslag til formålstjenlige tiltak. ESAs formålstjenlige tiltak samsvarer med de forslag til endringer Norge allerede hadde presentert overfor ESA. Miljøverndepartementet har gitt Klima- og forurensningsdirektoratet i oppdrag å utforme forslag til nye regler om beregning av avfallsgebyr i avfallsforskriften, samt å foreslå endringer i veilederen om beregning av avfallsgebyr. Forslag til nye regler og revidert veileder vil bli sendt på offentlig høring i løpet av 2013, med sikte på at nye regler kan tre i kraft fra 1. januar 2014.

2.2 Organiseringen av norsk avfallssektor

Etter lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (forurensningsloven) § 30 har kommuner en lovpålagt plikt til å sørge for innsamling av husholdningsavfall fra egne innbyggere, herunder større gjenstander som inventar og lignende. Husholdningsavfall omfatter ikke avfall fra offentlige og private virksomheter og institusjoner (næringsavfall). Det er dermed i utgangspunktet et kommunalt monopol for håndtering av husholdningsavfall fra kommunens egne innbyggere. Det er imidlertid ikke nødvendig at kommunen selv står for den praktiske utførelsen av avfallshåndteringen.

Håndtering av egne innbyggers husholdningsavfall organiseres på forskjellige måter i ulike kommuner. Enkelte kommuner utøver den lovpålagte oppgaven innenfor det kommunale subjektet, dvs. i form av en etat eller avdeling av kommunen, eller et kommunalt foretak (KF) etter lov 25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner (kommuneloven) kapittel 11. Andre kommuner velger å skille ut avfallshåndteringen i et separat kommunalt eid selskap (gjerne aksjeselskap). Dersom to eller flere kommuner går sammen om å utøve den lovpålagte avfallshåndteringen i sine respektive hjemkommuner, kan de velge å opprette et interkommunalt selskap (IKS) med hjemmel i lov 29. januar 1999 nr. 6 om interkommunale selskaper. Kostnader knyttet til håndtering av husholdningsavfall fra kommunens egne innbyggere skal fullt ut dekkes gjennom avfallsgebyrer, jf. forurensningsloven § 34. Avfallsgebyret kan ikke overstige kommunens kostnader knyttet til slik avfallsaktivitet (selvkostprinsippet), jf. forurensningsloven § 34 første ledd fjerde punktum.

Endelig velger noen kommuner å sette håndteringen av den lovpålagte oppgaven (husholdningsavfall fra egne innbyggere) ut på anbud. Her vil anbudsprosessen avgjøre hvem som skal stå for håndteringen av innbyggernes husholdningsavfall. Dette kan være private avfallsselskaper, kommunalt eide avfallsselskaper (AS eller IKS) eller andre kommuner (etat/avdeling eller kommunalt foretak) som driver med avfallshåndtering. Private kan ikke utføre denne tjenesten uten tillatelse fra kommunen. I tilfeller hvor kommunen setter håndteringen av husholdningsavfall fra egne innbyggere ut på anbud, fastsettes avfallsgebyret lik den prisen kommunen oppnår i anbudskonkurransen.

Undersøkelser fra organisasjonen Avfall Norge viser at de fleste kommuner har valgt å håndtere den lovpålagte plikten gjennom egne aksjeselskap eller interkommunale selskap, eller offentlige anbud.

Næringsavfall (dvs. avfall fra offentlige og private virksomheter og institusjoner) har den offentlige eller private virksomheten eller institusjonen plikt til å bringe til et lovlig avfallsanlegg med mindre avfallet gjenvinnes eller brukes på annen måte, jf. forurensningsloven § 32. Private avfallsaktører kan hente og behandle slikt avfall uten tillatelse fra kommunen. Håndtering av næringsavfall er ikke forbeholdt kommunene, men utføres i et marked i konkurranse mellom private og kommunale avfallsaktører (både kommunale etater/foretak og kommunalt eide selskaper).

I tilfeller hvor kommuner og kommunalt eide selskaper håndterer husholdningsavfall fra egne innbyggere selv, jf. forurensningsloven § 30, skal kostnadene knyttet til avfallshåndteringen dekkes fullt og helt gjennom avfallsgebyrer, jf. forurensningsloven § 34. For slikt avfall, må avfallsgebyret ikke overstige kommunens kostnader, dvs. kommunen kan ikke legge inn fortjeneste i avfallsgebyret, jf. forurensningsloven § 34 første ledd fjerde punktum. Det vil si at avfallsgebyret skal dekke kostnader knyttet til håndtering av egne innbyggers husholdningsavfall i tråd med prinsippet om selvkost.

Der kommunen og kommunalt eide selskaper i tillegg til utføring av den lovpålagte oppgaven også utfører tjenester om håndtering av husholdningsavfall i andre kommuner og/eller

næringsavfall, er det per i dag ikke krav etter forurensningsloven med tilhørende forskrifter til at kommunen fører separate regnskap eller regnskapsoppstillinger for hhv. den lovpålagte avfallsaktiviteten og avfallsaktivitet som utføres i et marked. Det er heller ingen eksplisitte regler for fordeling av felleskostnader eller inntekter til hhv. den lovpålagte aktiviteten og annen avfallsaktivitet som utføres i et marked. Klima- og forurensningsdirektoratets veileder om beregning av kommunale avfallsgebyr³ har retningslinjer om blant annet fordeling av kostnader og inntekter mellom husholdningsavfall og næringsavfall, men disse er ikke juridisk bindende. I tråd med ESAs vedtak har Miljøverndepartementet gitt Klima- og forurensningsdirektoratet i oppdrag å utforme forslag til nye regler om beregning av avfallsgebyr i avfallsforskriften, samt foreslå endringer i veilederen om beregning av avfallsgebyr. Forslag til nye regler og revidert veileder vil bli sendt på offentlig høring i løpet av året, med sikte på at nye regler kan tre i kraft 1. januar 2014, jf. punkt 2.1. Slike regler vil bl.a. gjelde krav om at kommuner og kommunalt eide selskaper, som både driver lovpålagt avfallshåndtering og avfallshåndtering som utføres i et marked (håndtering av husholdningsavfall fra andre kommuner og næringsavfall), må ha separate regnskapsoppstillinger el. for de to typene aktiviteter. I tillegg må de ha regler som sikrer at kostnader, herunder felleskostnader og inntekter fordeles forholdsmessig til hhv. den lovpålagte avfallsaktiviteten (selvkostberegningen) og avfallsaktivitet som utføres i et marked. Reglene skal bidra til å sikre at kostnader knyttet til lovpålagt avfallshåndtering fullt ut dekkes av avfallsgebyret og forhindre at det kan skje kryss-subsidiering fra den lovpålagte oppgaven til avfallshåndtering som er konkurranseutsatt.

3 GJELDENDE RETT

Etter skatteloven § 2-30 første ledd bokstav c er kommuner og fylkeskommuner fritatt fra skatteplikt. Dette omfatter virksomhet i kommunale etater/avdelinger og kommunale foretak (KF) etter kommuneloven kapittel 11. Det gjelder enkelte unntak fra dette i skatteloven § 2-5, som pålegger kommuner og fylkeskommuner skatteplikt for visse inntekter, men dette omfatter ikke inntekter fra avfallshåndtering.

Dersom aktivitet i form av avfallshåndtering er skilt ut fra kommunen i et eget kommunalt eid aksjeselskap, er aktiviteten i utgangspunktet underlagt skatteplikt etter de alminnelige reglene i skatteloven, jf. skatteloven § 2-2 første ledd bokstav a. Det samme gjelder dersom slik aktivitet er skilt ut og drives gjennom et interkommunalt selskap (IKS), jf. skatteloven § 2-2 første ledd bokstav g.

I praksis har Skatteetaten akseptert at kommunalt eide aksjeselskaper og interkommunale selskapers håndtering av husholdningsavfall fra egne innbyggere er en skattefri virksomhet med hjemmel i skatteloven § 2-32. Departementet forutsetter at slike innretninger likevel er skattepliktige etter § 2-32 andre ledd for inntekter fra konkurranseutsatt avfallsvirksomhet.

³ <http://www.klif.no/publikasjoner/avfall/2001/ta2001.pdf>

4 DEPARTEMENTETS VURDERINGER OG FORSLAG

4.1 Skatteplikt for kommuner som utfører avfallstjenester i et marked

Etter departementets oppfatning kan skattefritaket for kommuner i skatteloven § 2-30 bokstav c føre til uheldige konkurransevriddinger der kommunen utfører avfallstjenester i et marked, dvs. ved håndtering husholdningsavfall fra andre kommuner og/eller næringsavfall. I disse tilfellene er ikke kommunen forpliktet til å sette avfallsgebyret til selvkost, men kan legge inn fortjeneste. For å eliminere potensiell konkurransefordel og for å sikre at norske regler ikke kommer i strid med EØS-avtalens forbud mot offentlig støtte, foreslår departementet at det innføres skatteplikt på kommunens inntekter fra avfallstjenester som utføres i et marked, dvs. håndtering av husholdningsavfall fra andre kommuner og/eller næringsavfall. Skattefritaket for kommunen følger av skatteloven § 2-30 første ledd bokstav c, mens skatteloven § 2-5 andre ledd positivt fastsetter hvilke inntekter kommunen er skattepliktig for. Det foreslås derfor at skatteplikt for inntekter fra kommunens avfallstjenester i et marked inntas i ny bokstav c i skatteloven § 2-5 andre ledd.

Forslaget omfatter ikke inntekter fra kommunens håndtering av husholdningsavfall fra kommunens egne innbyggere (lovpålagt oppgave). Kostnader knyttet til håndtering av husholdningsavfall fra kommunens egne innbyggere skal dekkes gjennom avfallsgebyrer, som skal fastsettes i tråd med selvkostprinsippet, jf. forurensningsloven § 34 første ledd siste punktum og punkt 2.2. Enkelte kommuner utfører bare den lovpålagte avfallsoppgaven, mens andre kommuner i tillegg til denne utfører tjenester om håndtering av husholdningsavfall fra andre kommuner og/eller næringsavfall. I sistnevnte tilfelle skal skatteplikten etter forslaget bare omfatte inntekter fra håndtering av husholdningsavfall fra andre kommuner og/eller næringsavfall.

Fylkeskommuner har ingen lovpålagte plikter til håndtering av avfall etter forurensningslovgivningen. Selv om fylkeskommuner formelt sett ikke er forhindret fra å drive med avfallshåndteringsvirksomhet, legger departementet til grunn at det framstår som lite aktuelt for en fylkeskommune å utøve slik aktivitet. Departementet ser derfor ikke at det nå er behov for å innføre tilsvarende skatteplikt for fylkeskommunene.

4.2 Nærmere om fordeling av inntekter og kostnader fra hhv. den lovpålagte avfallshåndteringen og avfallshåndteringen som utføres i et marked

Kommuner som i tillegg til utføring av den lovpålagte oppgaven, utfører avfallshåndteringstjenester i et marked, må henvise inntekter og kostnader til hhv. den skattefrie og den skattepliktige delen. Som utgangspunkt må skattelovens alminnelige tilordningsprinsipper anvendes ved fordelingen av inntekter og kostnader mellom skattefri og skattepliktig del av avfallshåndteringen. Det er imidlertid selvkostprinsippet og reguleringen av dette som definerer hvilke inntekter og kostnader som kan medtas i regnskapet for den lovpålagte avfallshåndteringen. Departementet forutsetter derfor at reguleringen av selvkost i avfallsforskriften, jf. punkt 2.2, som innebærer at inntekter og kostnader skal fordeles mellom

lovpålagt oppgave og konkurranseutsatt avfallshåndtering samt nye krav til resultatoppstillinger for de to aktivitetene, må danne basis også for den skattemessige fordelingen.

Kommuner kan ha inntekter fra omsetning av sluttprodukter, som stammer fra håndteringen av lovpålagt avfall (husholdningsavfall fra innbyggere i egen kommune). Departementet legger til grunn at det er anledning til å bruke slik inntekt i selvkostberegningen ved fastsetting av avfallsgebyret for den lovpålagte oppgaven (husholdningsavfall fra egne innbyggere). Som konsekvens kan kommunens inntekter knyttet til omsetning av sluttprodukter, som stammer fra håndtering av lovpålagt oppgave, inngå i den skattefrie delen, såfremt denne inntekten benyttes ved fastsetting avfallsgebyret i tråd med selvkostprinsippet, jf. forurensningsloven § 34 første ledd fjerde punktum.

Det foreslås at departementet gis fullmakt til å fastsette nærmere regler om fordelingen i forskrift.

4.3 Nærmere avgrensning av skatteplikten for kommuner som utfører avfallstjenester i et marked

For kommuner som etter forslaget over vil drive skattepliktig aktivitet, dvs. avfallshåndteringsaktivitet i et marked, er det nødvendig å definere nærmere hva skatteplikten skal omfatte. Uttrykket avfallshåndtering er ikke definert i forurensningsloven eller tilhørende forskrifter. Avfallshåndtering er et overgripende uttrykk som omfatter all disponering av avfall, både lovlig og ulovlig. Dette omfatter alle stadier i avfallsprosessen, dvs. innsamling, transport, mottak, oppbevaring, behandling, og etterkontroll mv. Avfall kan gjenvinnes slik at det oppstår et nytt produkt, for eksempel elektrisk energi, biogass eller fjernvarme mv., som igjen kan bli gjenstand for omsetning. Departementet foreslår at skatteplikten skal omfatte alle stadier i avfallsprosessen, herunder eventuelle inntekter fra omsetning av sluttprodukter (eksempelvis elektrisk strøm eller fjernvarme).

Det vises til forslag til ny bokstav c i skatteloven § 2-5 andre ledd.

5 OVERGANG TIL SKATTEPLIKT – FASTSETTING AV SKATTEMESSIGE INNGANGSVERDIER

Beregning av skattepliktig inntekt, herunder gevinst og tap ved realisasjon av driftsmidler og beregning av årlige avskrivninger etter skattelovens alminnelige regler, er normalt basert på eiendelenes skattemessige verdier. Ettersom kommuner som utfører avfallstjenester i et marked har vært unntatt fra skatteplikt, foreligger det ikke skattemessige inngangsverdier for kommunens eiendeler mv. knyttet til slik aktivitet. Ved overgang til skatteplikt må det derfor fastsettes skattemessige inngangsverdier (åpningsbalanser) for eiendeler som skal inngå ved beregning av inntekten.

For skattepliktige eiere av driftsmidler mv. fastsettes skattemessige inngangsverdier normalt i forbindelse med ervervet av de enkelte driftsmidlene. Dette følger av skattelovens hovedprinsipp om at kostprisen (anskaffelsesverdi) ved ervervet danner grunnlaget for fastsettelsen. Departementet legger til grunn at det ved innføring av skatteplikt normalt vil være

mulig for kommunen å finne frem og dokumentere for ligningsmyndighetene, eiendelenes historiske kostpris. Kommuner er ikke regnskapspliktige etter regnskapsloven, men forskrift 15. desember 2000 nr. 1424 om årsregnskap og årsberetning (for kommuner og fylkeskommuner) § 8 inneholder vurderingsregler for anleggsmidler, omløpsmidler osv. Departementet antar derfor at skattemessig åpningsbalanse kan fastsettes på grunnlag av historisk kostpris for driftsmidlene nedskrevet med de skattemessige avskrivningssatsene som gjelder for de ulike driftsmidlene.

Det foreslås at departementet gis fullmakt til å gi nærmere regler til utfylling og gjennomføring av denne overgangsregelen.

6 IKRAFTTREDELSE

Departementet foreslår at endringen av skatteloven § 2-5, som innfører skatteplikt for kommuner som tilbyr avfallstjenester i et marked, skal tre i kraft med virkning fra og med inntektsåret 2014. Dette innebærer at kommuner som fra og med inntektsåret 2014 tilbyr avfallstjenester i et marked, må levere selvangivelse i tråd med ligningslovens alminnelige bestemmelser.

7 ØKONOMISKE OG ADMINISTRATIVE KONSEKVENSER

Etter forslaget vil eventuelt overskudd fra kommuner som tilbyr avfallstjenester i et marked bli skattepliktig med ordinær selskapsskattesats. Forslaget sikrer at kommunale etater og foretak som deltar i markedet for avfallshåndtering, konkurrerer på skattemessig like vilkår som andre aktører i avfallsmarkedet. Dette bidrar til et mer effektivt marked for avfallshåndtering.

Undersøkelser fra organisasjonen Avfall Norge viser at de fleste kommuner har valgt å håndtere den lovpålagte plikten gjennom egne aksjeselskap eller interkommunale selskap, eller offentlige anbud. Det er kun en liten andel av kommunene som har organisert den lovpålagte plikten til avfallshåndtering som en del av det kommunale subjektet, dvs. som etater/avdelinger eller kommunale foretak etter kommuneloven kapittel 11. Departementet antar derfor at svært få kommunale etater eller kommunale foretak deltar i den konkurranseutsatte delen av markedet for avfallshåndtering. Den samlede provenyvirkingen for staten av å innføre skatteplikt for kommunal konkurranseutsatt avfallshåndtering anslås derfor å være svært begrenset.

Forslaget om å innføre skatteplikt for kommuner som tilbyr avfallshåndteringstjenester i et marked, vil innebære en del administrativt merarbeid både for kommunene dette gjelder og for Skatteetaten.

Kommuner som berøres av forslaget må levere selvangivelse på linje med annen virksomhet. Dessuten blir det noe merarbeid i forbindelse med fastsetting av den skattemessige åpningsbalansen. Når det gjelder skillet mellom inntekter i en skattepliktig og en skattefri del, er dette noe kommunen også må fastlegge etter nye bestemmelser i avfallsforskriften, som skal utarbeides av Klima- og forurensningsdirektoratet.

8 LOVFORSLAG

Forslag

til lov om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven)

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 2-5 andre ledd ny bokstav c skal lyde:

c. inntekt knyttet til avfallshåndtering, herunder, transport, mottak, oppbevaring, behandling, etterkontroll av avfall mv., samt inntekt fra salg av produkter av avfall, herunder elektrisk energi og fjernvarme mv. Dette gjelder likevel ikke håndtering av husholdningsavfall fra kommunens egne innbyggere, som utgjør kommunens lovpålagte plikt etter forurensningsloven §§ 29, 30 og 31, jf. § 34. Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av bestemmelsene i første og andre punktum, herunder nærmere definisjon av avfallshåndtering og om den nærmere fordeling av inntekter og kostnader mellom den skattefrie og den skattepliktige delen av avfallshåndteringen.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2014.

III

Ved ikrafttreddelse av endringen under II gjelder følgende overgangsregel:

For fastsetting av inngangsverdi i skattemessig åpningsbalanse for driftsmidler mv. som har inngått i virksomheten ved innføring av skatteplikt for kommuner som tilbyr avfallstjenester i et marked, jf. § 2-5 første ledd bokstav c gjelder følgende:

Inngangsverdien settes til anskaffelsesverdi, tillagt senere påkostninger.

Anskaffelsesverdi reduseres med beregnede avskrivninger etter de avskrivningsregler og avskrivningssatser som gjelder for vedkommende driftsmiddel, for eiertiden frem til og med inntektsåret 2014.

Departementet kan gi nærmere regler til utfylling og gjennomføring av denne overgangsregelen.